از ابوموسی رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم خود را با اسامی برای ما می نامید که برخی از آنها را حفظ نمودیم؛ فرمود: «من محمد، احمد، مقفِّی (کسی که بعد از انبیا آمده است)، حاشر و پیامبر رحمت هستم».

از ابوموسی رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم خود را با اسامی برای ما می نامید که برخی از آنها را حفظ نمودیم؛ فرمود: «أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَحْمَدُ، وَالْمُقَفِّي، وَالْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ»: «من محمد، احمد، مقفِّی (کسی که بعد از انبیا آمده است)، حاشر و پیامبر رحمت هستم». یزید افزوده است: «ونَبِيُّ التَّوْبَةِ ونَبِيُّ الْمَلْحَمَةِ»: «و پیامبر توبه و پیامبر جنگ».

[صحیح است] [به روایت احمد - به روایت مسلم]

ابوموسی اشعری رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم خود را با اسامی می نامید که وی موارد زیر را به خاطر سپرده است: "محمد"، "احمد"، "مقفی"، به معنی آخرین و خاتم پیامبران. همچنین "حاشر"، به معنی اولین کسی که حشر می شود، همچنین "پیامبر رحمت"، یعنی: با شریعت و احکامی که آورده برای تمام مردم دنیا نرمی و مهربانی و شفقت و رحمت به ارمغان اورده است و این شفقت او بطور ویژه برای مؤمنان است که ویژگی های خاصی دارند. از دیگر نام های ایشان "پیامبر توبه" است، به معنی: کسی که به پذیرش توبه با نیت و قول فرستاده شده است. درحالی که توبه ی برخی از امت ها با کشتن خودشان میسر بود. یا او کسی است که توبه در امتش گسترده و عمومی است، زیرا وقتی امت ایشان از نظر تعداد بیش از سایر امت ها باشند، توبه آنها نیز بیش از توبه دیگران خواهد بود؛ همچنین ایشان "پیامبر جنگ" است و به خاطر حرص زیاد ایشان برای جهاد برای اعلای کلمه ی الله چنین نامیده شده است.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10861